

Óli Jacobsen

Russiski Andrei: FRÁ BARDAGAN VIÐ STALINGRAD Í 1943 TIL SIGERT Í KIRKJUBØ

Langabbi Andrei var við sovjetiska herinum við til at vinna á týska herinum við Stalingrad í 1943. Og so dugur hann føroyskt og hevur týtt Sigert í Kirkjubø til russiskt

Seinast í november var ein stevna í Føroyum fyri fólk, sum týða føroyskan tekst til onnur mál. Vit kunnu umrøða ein av luttakarunum, russaran Andrei Melnikov.

Tað merkisverda við Andrei er, at hann hevur týtt bókina hjá Sigert Patursson "Á ferð í Siberia" til russiskt. Hetta hevur hann verið førur fyri at gera, tí hann dugur væl føroyskt. Eisini dugur hann millum fleiri onnur mál eisini danskt. Upprunaliga er bókin skrivað á danskum, so Andrei hevur kunnað týtt bæði úr føroysku og upprunaligu dansku útgávuni.

Henda útgávan kom út sum bók í 1901, men í 1994 kom hon út á føroyskum, týdd av Sigríð av Skarði Joensen.

Ein slík bók hevur sjálvandi áhuga fyri ein russara, tí Siberia er ein týðandi partur av Russlandi. Her er nógv áhugavert tilfar um lívið í Siberia. Sigert kom víða um, og henda ferðin má sigast at vera um eitt rættiligt avrik, tá ið hugsað verður um umstøðurnar tá í tíðini.

Tað verður sagt í ættini, at hansara skrivning um Siberia hevur verið brúkt sum undirvísingartilfar í Europa, har lítil vitan var um hetta veldiga økið.

Andrei fór fyri nøkrum árum síðani undir at týða bókina, og tann 26. august í ár kom hon út á russiska forlagnum Paulsen. Hon varð lögð fram á eini bókamessu í Irkutsk í Siberia.

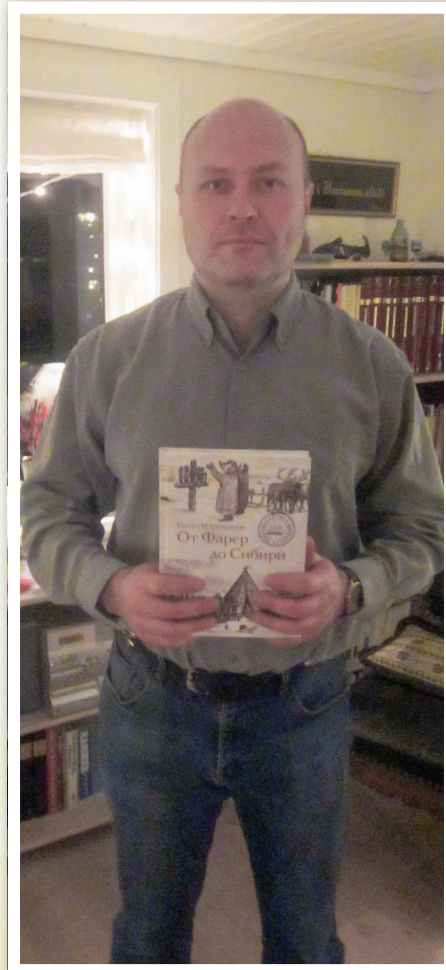
Í bókini hevur Andrei skrivað eitt fororð, har hann eisini greiðir frá føroyskum viðurskiftum og um Patursson fólkin.

Sigert var heimsborgari

Tað er nokk so nógv skrivað um Sigert, serliga í samband við Siberiaferðina. Tá ið føroyska týðingin kom út í 1994 skrivaði Turið Sigurðardóttir, dóttir Sigríð, eina bók um umfatandi virksemið og ferðingina hjá Sigert, eisini nógv aðra staðni enn í Siberia.

Sigert var føddur í 1869 í Kirkjubø. Hann var beiggi Jóannes bónda. Tað fyrsta sum frættist alment um hann er í Dimmalætting 15.juni 1889, har tað stendur:

Postdampskibet Thyra ankom i Torsdags her til fra Island via Klaksvig og afsejlede samme dag til Kjøbenhavn via Trangisvaag og Granton. Som passagerer til Leith medfulgte besætningen fra den sunkne Brig Lawrence og til Kjøbenhavn

Amdrei við bókini, hann hevur týtt.

hr. Sigert Patursson.

Sigert hevur tískil verið einasta ferðafólk úr Føroyum. Men hann fór í land í Leith og fór til Keypmannahavnar eina viku seinni.

Tað er hansara Sibiriuferð, sum serliga hevur gjørt Sigert kendan. Men tað er minni kent, at í 1907 kom út hansara bók Gennem Ryssland under revolutionen. Hetta er kollveltingin frá 1905-1907.

Hetta er ikki minni forvitnislig bók, men hon er ikki so lættlesin sum Siberiubókin. Hon er 139 síður út í eitt uttan innihaldsyvirilit ella yvirskriftir og uttan myndir. So er hon á svenskum, sum er tyngri at lesa enn danskt. Tað er lægið at ongar myndir eru í hesi bók, tá ið hugsað verður um allar tær myndir, hann annars hevur tikið.

Henda bókin er eisini á russiskum, Tað kundi verið áhugavert at fingið hana á føroyskum. Í komandi parti verður greitt nærri frá hesi bók.

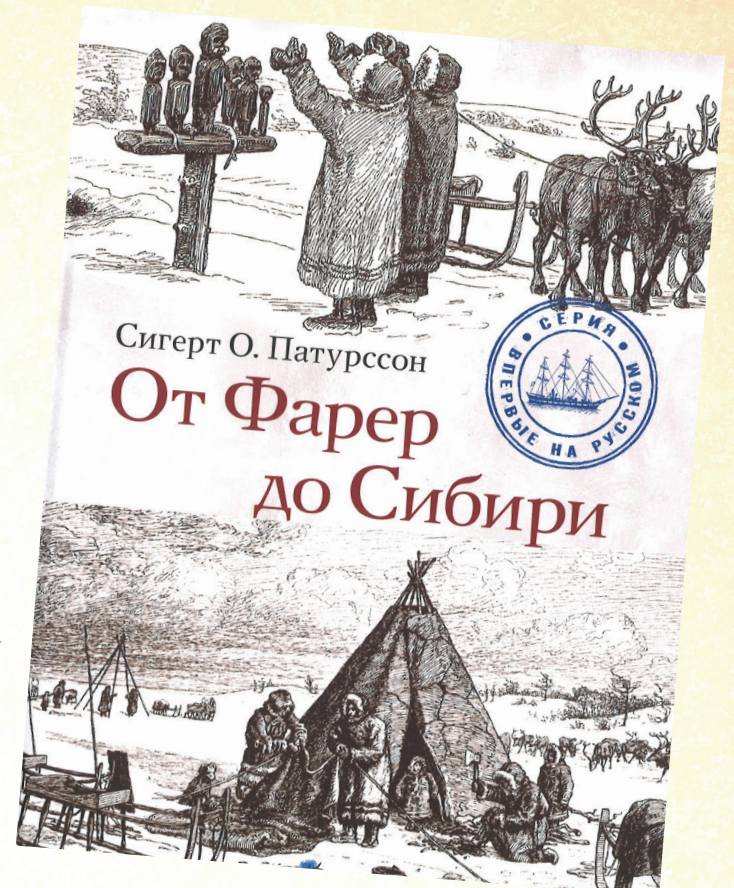
Ferðin til Føroya í 1925.

Sigert var tríggar ferðir aftur í Føroyum. Tann eina ferðin var í 1925. Tá varð nokk so nógv skrivað í bløðunum, sum eisini lýsir hann sum persón.

Tann 2. september verður lýst í bløðunum: Sigert í Kirkjubø greiðir frá ferðum sínum í Marokko og aðrastaðni í Havnar Bio hósdagin 3.september kl. 9. s.p. Entré 1 kr. børn 0,50.

Tann 5. september greiðir Tingakrossur frá hesum fundi:

Til fyrilesturin hjá Sigert í Kirkjubø var ein slík trokan av fólki, at nógv máttu rýma avstað aftur, tí tey sluppu ikki inn. Javnliga varð avbrotin av fólki, sum stuttleikaði sær, tá ið hann greiddi frá forvitnisligum ferðum í 44 ár, hann hevði ferðast um mestan partin av heiminum. Hann segði frá sínum lívi millum heidningarnar uppi norðast í Sibirien, har ið frysti upp til 70 gradir um veturin, har summarið vardi 3 mánaðir og veturin 9.

Heiti á bókini er "Ot Farer do Sibiri", sum lætt at skilja

Mesta fæðin var ráur fiskur og rátt kjøt. Eisini greiddi hann frá sínum ferðum suður gjøgnum alt Europa, Asiu og Norð-urafrika undir gløðandi sól og endaði við frásøgnum úr Marokko.

Forvitnisligt var at hoyra, at ein partur av fólkinum í Afrika strondini er ljósleitt og bláoygt og líkt germanskum og norðurlenskum fólki. Hann helt tað koma av, at norðurlenskir víkingar í forum hævdu vitjað strendurnar har á leið.

Tingakrossur spyr, um hetta ikki munnu vera eftirkomarar hjá teimum landsmonnum, sum sjórænarar tóku við sær á sínum ránsferðum.

Um drúsarnar segði Sigert, at tað fólkið kundi ikki roknað fyrri eina tjóð á nakran hátt. Tað er tað reina røvarapakk.

Røðarin greiddi frá, at hansara starv var at fáa alt politiskt stríð og trúnaðarstríð niðurlagt. Hann hevði vitjað Folkenes Forbund í Geneve, talað við menninar har og lurtað eftir røðum. Men hann væntaði ikki, at veraldarfriðurin kom við tí grundarlagi, teir vildu leggja undir friðin, nevniliga tað, at rætturin skuldi gjalda. Tað skuldi ikki vera so, tí hvat var rættur?

Grundarlagið fyri friði og sameining mátti vera skylda (plikt), ta plikt, hvør kendi innan í sær at gera tað rætta.

Hann rósti danskarum, sum hann hevði hitt úti um heimin. Men hann segði seg at vera sjálvstýrismann, og at tað nú var tíð hjá føroyingum at koma sær undan danska formyndaraskapinum.

Lógvaklappanin var hvøll, tá ið talarin endaði sína røðu, sum hevði vart tað mesta av tveimum tímum.

26. september stendur í Tingakrossi:

Sigert í Kirkjubø greiðir frá ferðum sínum í ymiskum londum sunnudagin 27. september kl 4 sp í Havnar Bio. Gjald 1 kr.

Mánakvøldið 28. september kl.8 røðar hann í Avhaldshúsinum yvir evnið: